

[Mette Groes]

Skal dette udsagn stå til troende, må det følges op af praktisk handling, og den loven- de udvikling af vindmøller, biogas og solvar- meanlæg samt landsbyenergiprojekter må støttes.

Imidlertid har regeringen i 1984 afsat 60 mill. kr. til udnyttelse af vedvarende energi- kilder, i 1985 og 1986 ingenting, mens der tidligere var afsat 124 mill. kr. til dette for- mål.

Til landsbyenergiprojekterne er der i 1984 afsat 2 mill. kr. mod 45 mill. kr. i 1983. Det er alt for lidt.

Såvel energiøkonomiske som beskæftigel- sesmæssige hensyn taler for, at statsministe- ren justerer sin politiske praksis med sin principelle holdning.

Svar (13/2 84):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Der forventes på finanslovforslaget for 1985 ikke afsat midler til tilskud til udnyttel- se af vedvarende energi. Dette må bl.a. ses i sammenhæng med, at de afsatte beløb hertil i såvel 1982 som 1983 ikke fuldt ud blev anvendt. Desuden har det aldrig været hensig- ten, at tilskudsordningen skulle være perman- ent, og regeringen har under hensyn til den økonomiske situation fundet det rigtigst, at ordningen ophører efter 1984.

Den anden ordning, der omtales i spørgs- målet, angår de energiøkonomiske enkeltpro- jekter. Under denne ordning er der på grundlag af aktstykke 381 af 16. august 1982 indtil udgangen af 1983 ydet i alt 42 mill. kr. som tilskud til gennemførelse af et demon- strationsprogram, der omfatter en række energiøkonomiske enkeltprojekter.

Efter finanslovforslaget for 1984 er der til en videreførelse af denne ordning afsat 30 mill. kr. og ikke som anført i begrundelsen for spørgsmålet 2 mill. kr.

De støttede projekter er for øjeblikket under gennemførelse. Opbygningen og idrift- sættelsen af en stor del af anlæggene vil strække sig langt ind i 1984, i enkelte tilfælde ind i 1985. Med den forventede videreførelse af ordningen i 1984 inden for den nævnte ramme på 30 mill. kr. vil det være muligt at supplere og udvide det allerede iværksatte demonstrationsprogram.

Når demonstrationsprojekterne er afslutte- de, inklusive en vurdering af driftserfaringer,

økonomi m.v., vil regeringen være indstillet på at vurdere, om der vil være behov for yderligere demonstrationsprojekter af hensyn til den fremtidige teknologiske udvikling.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om ændring af lov om social- forskningsinstituttet. (Ændring af ledelses- strukturen).

(Fremsat 7/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Lovforslaget er en genfremsættelse af det lovforslag, socialministeren fremsatte for fol- ketinget den 30. november 1983, men som folketinget ikke fik lejlighed til at behandle som følge af folketingsvalget. Forslagets for- mål er at sikre en afklaring og en styrkelse af ledelsesfunktionerne med henblik på at skabe større handlekraft og uafhængighed i social- forskningsinstituttet. Det er altså et rent or- ganisatorisk forslag, og instituttets formål skal således ikke ændres.

På den baggrund kan socialdemokratiet tilslutte sig hensigten med lovforslaget, selv om vi finder, at man burde have undladt i bemærkningerne at citere rapportens påstand om, at der fra forskellig side næres mistillid til socialforskningsinstituttets aktiviteter ind- hold og effektivitet.

Forslaget opererer med en bestyrelse, en direktion, afdelinger og rådgivende forsk- ningsudvalg. Konstruktionen med en besty- relse kan vi tilslutte os. Bestyrelsens sammen- sætning og kompetence er det afgørende.

Det springer socialdemokratiet i øjnene, at arbejdsmarkedets parter ikke er med. Det bør de være, når man tænker på de opgaver, socialforskningsinstituttet skal varetage, og de beføjelser, der er tillagt bestyrelsen.

Egentlig undrer det os også, at der ikke er foreslået en medarbejderrepræsentant til be- styrelsen, ligesom det vist er mere relevant, at det er planlægningsrådet for forskning, der udpeger et medlem, i stedet for statens sam- fundsvidenskabelige forskningsråd.